Marek Zgórniak

***Matejko jako przedstawiciel szkoły Fortuny'ego. Uwagi Edmonda About o Salonie 1874*,**

„Biuletyn Historii Sztuki" 78, 2016, nr 2, s. 299–321

Streszczenie

Przedmiotem artykułu jest twórczość Jana Matejki (1838–1893) z lat siedemdziesiątych XIX wieku, a zwłaszcza jego wielkoformatowy obraz pt. *Batory* (1872, Zamek Królewski w Warszawie), wystawiony w Paryżu w r. 1874. Biorąc za punkt wyjścia recenzję Edmonda About, który zaliczył wtedy Matejkę do szkoły Mariano Fortuny'ego (1838–1874), autor przypomina paryską recepcję Fortuny'ego i malarzy z jego kręgu, w tym m.in. Henri Regnault, którego *Salome*, przebój Salonu 1870, zwróciła uwagę Matejki podczas jego trzeciego pobytu w Paryżu. Tendencje do rozjaśnienia palety i realistycznego odtwarzania szczegółów zbliżają Matejkę do tej nieformalnej „szkoły". Skłonność do wielkich formatów i dążenie do historycznej syntezy różni jednak polskiego malarza od czystego wizualizmu wyszukanych drobiazgów Fortuny'ego. Więcej punktów wspólnych autor znajduje w twórczości niektórych Francuzów (Regnault, Georges Clairin).